

Список використаних джерел:

1. Звіт Державної фіскальної служби України за 2018 рік [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/data/files/240396.pdf>.
2. Внутрішній контроль господарської діяльності підприємства: Навчальний посібник для студентів вищій навчальних закладів / За ред. к.е.н., проф. М.Д.Корінька. – Фастів: «Поліфаст», 2006. – 440 с.
3. Кушніренко О. Організаційно-методичне забезпечення внутрішнього контролю оподаткування сільськогосподарських підприємств [Електронний ресурс] // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки» Випуск 15. – 2015. – Херсон. Режим доступу: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_15/2/41.pdf

Машмадов Парвіз,

магістр, спеціальність «Облік і аудит»,

науковий керівник:

д.е.н., професор Корінько М.Д.,

Національна академія статистики, обліку та аудиту

(м.Київ).

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ЗБУТ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

В ринкових умовах господарювання до одного із завдань для вирішення управлінським персоналом підприємства віднесено забезпечення ефективної діяльності пов'язаної зі збутом готової продукції та формування конкурентоспроможної організаційної структури як елементу системи управління нею. Виходячи із припису щодо того, що витрати визнаються в обліку, коли існує ймовірність зменшення майбутніх економічних вигід, пов'язаних із зменшенням активів або зі збільшенням зобов'язань, що може бути достовірно визначено.

З метою підвищення ефективності збуту продукції використовують багатоканальні системи реалізації продукції. Кожне підприємство на основі маркетингових досліджень ринків збуту своєї продукції визначає структуру можливих каналів реалізації, їх зв'язок зі споживачами .

Визначення поняття “витрати на збут” наводиться у підручниках М.Д. Корінька [3], М.Т. Левочко [4], В.П. Пантелеєва [5], В.В. Сопка [6].

Для цілей формування єдиного підходу до визначення сутності поняття “витрати на збут” пропонуємо під даним терміном розуміти сукупність витрачених підприємством ресурсів для забезпечення збуту продукції (товарів, робіт, послуг) та проведення рекламних і маркетингових заходів.

К. Безверхий вважає, що до витрат на збут, можна застосувати поділ витрат на «змінні» та «постійні» за відношенням до обсягу реалізованої продукції. Для прикладу:

– до «постійних» витрат на збут за відношенням до обсягів реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) може бути віднесена заробітна плата працівника відділу збуту, що нараховується у вигляді посадового окладу, і не залежить від обсягів реалізації, витрати на амортизацію вантажного автомобіля, який доставляє продукцію (товари) до покупців (замовників);

– до «змінних» – заробітна плата працівника, що нараховується у вигляді відсотків від обсягу реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), витрати на паливно-мастильні матеріали вантажного автомобіля, який доставляє продукцію (товари) до покупців (замовників); [2, с. 111-112].

Облік витрат на збут займає одне з чільних місць у бухгалтерському обліку та забезпечує управлінський персонал підприємства інформацією про збут продукції (товарів, робіт і послуг), для планування обсягів реалізації, встановлення оптимального рівня цін, кон'юнктуру на окремих ринках збуту, очікуваний прибуток від збуту продукції.

З метою забезпечення управління процесом збуту продукції керівництво підприємства має забезпечувати виконання наступних завдань :

– формувати збутову політику підприємства, як основу вдосконалення системи збуту;

– визначати пріоритети, на які доцільно зорієнтувати політику збутової діяльності;

– сформуванню загальної моделі збутової політики, а також доцільність документального її закріплення;

– визначити основні завдання маркетингового підрозділу та функції його керівника;

– враховувати результати досліджень за напрямками оптимізації планування обсягів продаж.

Виходячи із вищенаведеного до даних бухгалтерського обліку, як інформаційної бази для розробки варіантів у процесі прийняття управлінських рішень висувуються наступні вимоги: необхідність формування сукупності витрат і доходів по видах продукції; групування інформації про понесені витрати й отримані доходи у процесі збуту продукції.

Обрана модель облікової політики повинна, окрім забезпечення основної функції – інформаційне забезпечення управління про доходи і витрати, зокрема збутової діяльності, забезпечувати можливості: оцінки доцільності та ефективності передбачених збутовою політикою заходів, планування оптимального розміру витрат на їх проведення, контролю збутових операцій.

Відповідно до П(С)БО 16 “Витрати” [1], витрати на збут охоплюють:

– витрати матеріалів для пакування готової продукції на складах;

– витрати на ремонт тари;

– оплата праці та комісійні винагороди продавцям, торговим агентам та працівникам підрозділів, що забезпечують збутову діяльність;

– витрати на рекламу та дослідження ринку (маркетинг);

– витрати на передпродажну підготовку товарів;

– витрати на відрядження працівників, зайнятих у сфері збутової діяльності;

- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів, пов'язаних зі збутом продукції (товарів, робіт, послуг) (операційна оренда, страхування, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, охорона);
- витрати на транспортування, перевалку і страхування готової продукції (товарів), транспортно-експедиційні та інші послуги, пов'язані з транспортуванням продукції (товарів) відповідно до умов договору поставки;
- витрати на гарантійний ремонт і гарантійне обслуговування;
- витрати на страхування призначеної для подальшої реалізації готової продукції (товарів), що зберігається на складі підприємства;
- витрати на транспортування готової продукції (товарів) між складами підрозділів (філій, представництв) підприємства;
- інші витрати, пов'язані зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг.

До складу витрат на збут у торговельних організаціях включаються витрати обігу [1].

З облікової точки зору витрати на збут є окремим об'єктом, відображення якого надає можливість отримувати інформацію про обсяги витрат, що несе підприємство у процесі доставки продукції (товарів, робіт, послуг) до споживача. Оптимізація таких витрат надає можливість підвищити прибутковість суб'єкта господарювання.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати» затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31 грудня 1999 р. №318. URL: <http://buhgalter911.com/Res/PSBO/PSBO16.aspx>
2. Безверхий К. Класифікація непрямих витрат у системі управлінського обліку. ВІСНИК КНЕУ. 2017. № 4. С. 106-116.
3. Бухгалтерський облік: навч. посіб. для студентів вищих навчальних закладів. за ред. М.Д. Корінька. Державна академія статистики, обліку та аудиту Держкомстату України. К. : ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2009. 495 с.
4. Левочко М.Т. Бухгалтерський облік: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів спеціальності «Облік і аудит». К.: Вид-во ДП «Інформаційно-аналітичне агенство». 2008. 327 с.
5. Пантелєєв В. П. Фінансова звітність: посібник. Державна академія статистики, обліку та аудиту Держкомстату України. К. Вид-во ДП «Інформаційно-аналітичне агенство». 2006. 227 с.
6. Сопко В. В. Бухгалтерський облік: Навч. посібник. К. КНЕУ. 2007. 578 с.

Мороз І.Ю.,
магістр, спеціальність «Облік і аудит»,
науковий керівник:
к.е.н., доцент Новіченко Л.С.,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
(м Київ)

ОБЛІК ОПЛАТИ ПРАЦІ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ: СУЧАСНІ ПИТАННЯ

Євроінтеграційні процеси та економіко-соціальна політика держави базується на формуванні механізмів соціального захисту населення та забезпечення ефективного функціонування суб'єктів господарювання в умовах невизначеності. Базисом зазначеного механізму виступає оплата праці як один з ключових критеріїв мотивації та забезпечення потреб різних категорій персоналу.

«Заробітна плата є найважливішим засобом підвищення зацікавленості працюючих у результатах своєї праці, її продуктивності, збільшення обсягів виробленої продукції, поліпшення її якості та асортименту. Витрати на оплату праці є однією із складових частин вартості готової продукції. Заробітна плата як головне джерело доходів населення є визначальним фактором формування соціальної справедливості в суспільстві, платоспроможності, що безпосередньо впливає на економічну активність у реальному секторі народногосподарського комплексу країни» [3, с. 151].

В теорії та практиці бухгалтерського обліку є велика кількість питань, які потребують узгодження та регулювання, зокрема з проблеми обліку і аналізу операцій із заробітною платою невирішеними залишаються питання: уточнення поняття оплати праці, удосконалення нормативно-правової бази щодо оплати праці, розробки порядку організації економічного аналізу операцій із заробітною платою.

Дослідження проблемних питань щодо розвитку систем оплати праці засвідчує, що пропозиції науковців в основному спрямовані на удосконалення методичного забезпечення бухгалтерського обліку оплати праці на основі розширення аналітичних рахунків. Також в науковій літературі детально висвітлені питання організації і методики внутрішнього аудиту заробітної плати, формування пропозицій з удосконалення реєстрів обліку та звітності.

Зокрема, Хомутовська Я.М. [2] у статті розглянула проблему організації внутрішнього аудиту оплати праці на сільськогосподарських підприємствах. Крім того, запропонувала можливі шляхи його вдосконалення, а саме: оптимізація витрат часу при проведенні внутрішнього аудиту оплати праці з використанням сучасних комп'ютерних програм та розробка методики аудиту.

Ангеловська О.В., Синяєва Л.В. [1] присвятили свою статтю питанням розвитку методики аудиту розрахунків з оплати праці. Так авторами розглянуто типові помилки та порушення, які можуть виникати при обліку праці та її